

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Quinta. De Reductione per Impossible.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

QUAESTIO V.

De Reductione Per Impossibile.

Sicut priorem ita & hanc quaestio- nem expediam breviter, quoniam in his mate- riis plus est defudationis & laboris quam uti- litatis & fructus, & citius ingenium investigan- do obfuscat quam illustretur, quare Nota in hac reductione non servari quod imperfectus modus ad eum perfectum reducatur cum quo convenit in littera initiali, verbi gratia Baroco ad Barbara, qui autem ordo sit servandus infra dicam. Itaque ad ipsam difficultatem prius ac- cedendo.

Reductio Per Impossibile,

Est illa, qua deducimus ex propositionibus Syl- logismi imperfecti & contradictoria conclu- sionis per Syllogismum perfectum ut proterve negans conclusionem, contradictoria vel con- traria cogatur admittere, quae contradictoria cum simul esse sit impossibile, ideoque vocatur etiam haec reductio *Ad impossibile, vel per impossi- bile*, unde cogitur Adversarius, vel negare id quod jam concesserat, vel concedere duo con- tradictoria esse simul vera, & fundatur hic re- ducenti modus in illo principio, In bona con- sequentia ex contradictorio consequentis se- quitur contradictorii antecedentis; Hoc gene- re reductionis, quamvis Baroco & Bocardo neces- sario reducatur, ut pote qui alia via reduci non possunt, nihilominus non solum isti duo modi, verum etiam omnes omnino imperfecti congrue reducuntur, Ut autem reductio haec magis clarificetur.

Notandum est Regulam generalem

esse in hac reductione, ut semper attendatur ad Conclusionem negatam in modo imperfecto, quod fieri consuevit aut quando aliquis vult protervere, aut existimat, Syllogismum non esse in forma, quam si habet quis perfectam, assumat ejusdem conclusionis negatae contra- dictoriam & ponat illam loco alicujus praemissae, cui apponatur altera aliqua praemissa, ex quibus facile inferre poterit contradictorium praemissae unius antea concessae, & sic Adversarius debet admittere duas propositiones contra- rias vel contradictorias, Verumtamen quia ex hac generali non sufficienter dignoscitur, qualis praemissa, contradictoria propositio Con- clusionis regula negata fieri debeat, ideo spe- ciales Regulae assignantur pro qualibet figura.

Pro prima Figura Regula est, ut

Contradictorium Conclusionis negatae ponatur loco majoris, & major fiat minor, sicque pro Conclusionem inferatur oppositum minoris antea concessae, verbi gratia in hoc Syllogismo facto in Baralipson, *Omne Animal est vivens, Omnis homo est animal, Ergo aliquod vivens est ho- mo*, si quis hanc negaret consequentiam, tunc loco majoris assumendum esset contradicto- rium videlicet. *Nullum vivens est homo*, & majo- rem priorem poneret loco minoris, *Omne ani- mal est vivens*, & sic inferre deberet contradicto- rium minoris antea concessae, ergo *Nullum animal est homo*, quod perfectissime concluderetur in Celarent, ut patet si eum combines sic: *Nullum vivens est homo, Omne animal est vivens, ergo nul-*

lum animal est homo: In quo Syllogismo majo- rem Adversarius negare non poterit, quia est contradictoria conclusionis quam antea negavit, aut si negaret, jam concederet duas contra- dictorias esse simul falsas; minorem quoque non negabit quia est eadem cum majori antea con- cessa, nec denique conclusionem, quia antea con- cessa fuerat in minori; Verumtamen haec regula non est ita universalis quin exceptionem patiatur, eamque in Celantes, in hoc namque modo loco majoris debet poni ea propositio quae antea fuerat minor, contradictoria vero propositio conclusionis antea negatae ponenda est loco minoris, & pro consequentia in ferenda est contradictoria majoris conversae simpliciter verbi gratia *Nullus homo est lapis, Omne risibile est homo, ergo nullus lapis est risibilis*, qui Syllogismus factus est in Celantes, & hoc modo reduci debet ad Darii (quare autem ad Darii dicam inferius) *Omne risibile est homo*, quae propositio erat antea minor; *Aliquis lapis est risibilis*, ponatur loco mi- noris, nam hoc est contradictorium conclusio- nis antea negatae; pro conclusione inferatur, *Ergo aliquis lapis est homo*, quae est contradictoria majoris simpliciter versa, nam si haec Propositio, *Nullus homo est lapis* vertatur simpliciter, ef- ficietur haec propositio, *Nullus lapis est homo*, cu- jus contradictorium est, *Aliquis lapis est homo*, quod per reductionem directe inferatur in Darii, ut eum hoc modo combinanti patet. *Omne risibile est homo, aliquis lapis est risibilis, ergo aliquis lapis est homo.*

Pro secunda Figura, Assignatur

haec regula, Quod scilicet in modis hujus fi- gurae major propositio non varietur, sed tan- tum minor cujus loco ponendum est contra- dictorium conclusionis negatae, & pro conclu- sione inferendum contradictorium minoris, Exemplum sit in hoc Syllogismo facto in Cesa- re. *Nullus lapis est animal, Omnis homo est animal, ergo nullus homo est lapis*, hic Syllogismus si quis con- sequentiam negaret, ad Ferio reducitur hoc mo- do: *Nullus lapis est animal*, quae antea fuit major & nunc etiam manet, loco minoris ponitur haec propositio, *Aliquis homo est lapis*, quae est contra- dictoria conclusionis negatae, & pro conclusio- ne inferatur contradictorium minoris, *Ergo ali- quis homo non est animal*, combina Syllogismum & videbis quod directe concludat in Ferio.

Pro tertia Figura, Econtra assignatur

pro Regula ut in modis hujus figurae redu- cendis minor nullo modo varietur, sed maneat ut ante invariata, pro majori vero assumatur contradictorium conclusionis negatae, & pro Conclusionem inferatur oppositum majoris antea concessae, dixi notanter *oppositum* & non contradictorium, propter Darapti & Felapton, in quibus non inferatur contradictorium immedia- te, sed contrarium, in reliquis vero inferatur immediate contradictorium. Exemplum in Da- rapti sit hoc: *Omnis homo est animal, omnis homo est risibilis, ergo aliquod risibile est animal*, Qui sic reducitur ad Celarent, *Nullum risibile est animal*, quod est contradictorium conclusionis negatae, sit pro majori, & minor ponatur eadem quae prius *Omnis homo est risibilis*, & pro conclusione inferatur legitime, *Ergo nullus homo est animal*, quod

F &

quod

V. Regula pro secunda figura.

VI. Regula pro tertia.

III. Nota...

IV. Nota...

quod est contrarium majoris concessæ; Accipe etiam exemplum ex aliis modis verbi gratiâ in *Disamis*, *Aliquis homo currit, Omnis homo est risibilis, ergo aliquis risibilis currit*, qui sic reducitur ad *Celarent*, *Nullum risibile currit, omnis homo est risibilis, ergo nullus homo currit*, in quo Syllogismo consequens illatum opponitur contradictoriè majori propositioni antea concessæ, has tres Regulas Dialectici sequentibus expressere carminibus.

Major fit minor, & fit contradictio major.

Excipe Celantes in quo convertitur ordo.

Nam perit hicce modus, quod fit minor ante locata.

Servat majorem, variatq; secunda minorem,

Tertia majorem variat servatq; minorem.

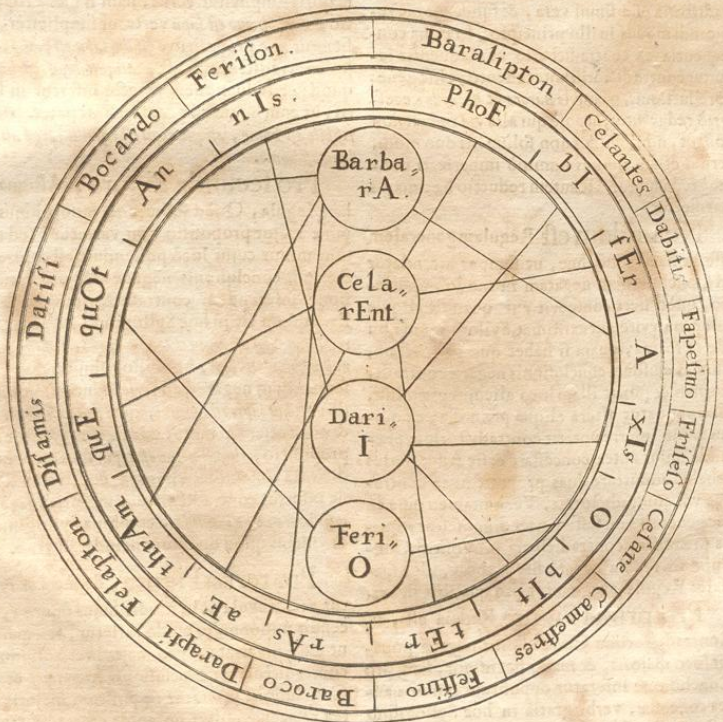
VII.

Restat nunc Declarare quomodo cognosci possit qualiter & ad quem modum perfectum quilibet imperfectus Syllogismus per impossibile reduci debeat, nam dixi supra, non esse hic habendam rationem initialis litteræ præterquam in *Baroco* & *Bocardo*, quod

sonè certum est, unde notandus est tantum sequens versus

Phabifer Axis obis terras, at hramq; quot annis,

In quo versu deprehenduntur quindecim vocales correspondentes quindecim modis imperfectis trium figurarum, ita ut quinque vocales primarum dictionum *Phabifer axis*, correspondeat quinque modis primæ figuræ indirectè concludentibus, quatuor sequentes in dictionibus *obis terras*, quatuor secundæ, ultimæ deniq; sex reliquis modis tertiæ figuræ, nec refert quòd aliqui sint diphthongi, quia illorum ratio habenda non est, Quia ergo in hoc versu prima vocalis est *E*, denotat primum modum primæ figuræ, qui est *Baralip*, reducendum esse per impossibile ad illum modum perfectum qui definit in *E*, scilicet *Celarem*; Secunda vocalis in eodem versu est *I*, designat secundum modum videlicet, *Celames* reduci ad modum perfectum qui definit in *I*, scilicet *Darii*, & sic de cæteris. Ut tota tibi res quasi ad oculum manifesta fiat in spice sequens schema.

I.
Explicatur
breviter Syl-
logismus de-
monstrati-
vum.

QUÆSTIO VI.

De Syllogismo Topico.

Hic prius agendum foret

de Syllogismo demonstrativo, ut potè principalissimo membro in quod Syllogismus ratione materiæ dividitur, nam cum sit in materia necessaria, longè excelluntur ab eo ii qui fiunt in materia probabili, aut falsa, verumtamen quia

de ea sufficienter acturus in parte quinta hujus cursus sum, idèd sola data definitione ejus de reliquis supersedebò, Itaque Syllogismus demonstrativus definitur, *Quòd sit Syllogismus constans ex verò, primò, immediatò, notioribus, prioribus, causisq; conclusionis.* Dicitur *Syllogismus*, in quo distinguitur ab omnibus aliis argumentationibus quæ non sunt Syllogismi, & convenit cum Syllogismo non demonstrativo, à quibus iterum per